

GAZETA ECONOMULUI.

Foaie economică-socială.

Apare de patru-ori pe lună.

Abonamentul: 5 fl. pe an, — 2 fl. 50 cr. 1/2 an, —
1 fl. 30 cr. 1/4 an.

Pentru streinatate: 14 lei pe un an.

Proprietar, editor și redactor responsabil
D. Voniga.

Redacțiunea și administr. Șiria (Világos.) — Manuscripte nefolositoare nu se redau. — Scrisori nefrancate nu se primesc.

Programă și invitație la prenumerațiune.

Vedând lipsa, și pătrunși de necesitatea unui jurnal menit pentru promovarea și dezvoltarea culturii economice-sociale a Romanilor noștri dela sate, — ne simțim îndemnați a scoate la iveală gazeta de față.

Nu poftim de câștig, ori ambițiuni de a figura ca jurnalisti, ci dorim nestempărat de a putea face poporului nostru servicii salutare întru promovarea bunăstării și culturii sale ne îndeamnă se aducem sacrificii pe acest altar.

Acesta ni este scopul, pentru care voim a intra în luptă pe acest teren, în interesul culturii și progresului națiunii noastre.

Programa noastră

ce urmează, lăsăm se legitime înaintea onoratului public cetitorii intențiunile și scopurile, cari le-am avut în vedere atunci, când pe lângă atâtea sacrificii și în butul atâtor greutăți ce întimpină o asemenea întreprindere românească, ne-am hotărât a eda aceasta gazetă.

poate mișca și nu poate face nici un pas cu siguranță, căci nu știe unde va pași și în ce abis va ajunge. — Numai în mijlocul unui asemenea întunec va cunoaște valoarea nepretuieră chiar și acelei mai mici schinte, când macar pe o clipă i-ar lumina preajma.

Ostenele noastre ar fi recompensate și sufletul nostru mângăiat atunci, când după rocerile noastre modeste, macar o asemenea schintea am putea aprinde în jurul acelor — cari strigă după lumină!

De parte stăm de aceea, se contestăm (tragem la îndoielă) meritul jurnalistice noastre existente, în aceasta privință — dar chiar nici atunci nu ne-am putea supăra, când nici decât nu s'ar ocupa cu afaceri, cari privesc mai de aproape pe economii noștri săteni, — căci mențiunea lor este alta. — Așa abună-oară jurnalele politice au chie-marea de a ne apăra interesele noastre politice, naționale mai înalte, față de alte popoare și state; iar altele au chie-marea de a cultiva și a ridica la nivelul înfloririi științele, arta, literatura, — aceste sunt jurnale pentru știință, artă, literatură, etc.

O gazetă, ce s'ar ocupa în special cu afaceri ce privesc pe sătenii noștri mai de aproape, ne lipsesce, și acest gol dorim al umplea pe terenul cultural în viața poporului nostru.

Etă îndreptariul diuarului nostru, etă programa, ce și-a luat o drept punct de mănecare. — Conform scopului ce-l va urmări, va fi menit pentru desceptarea intelectuală a economilor noștri săteni, tindându-le bucați de citire folositoare, scrise pe basa experiențelor din cadrul ocupațiunii lor, îndreptându-i și arătându-le modul de chivernisire rațională a averilor lor, c'un cuvânt, învățându-i la o economie rațională.

Nu este de mică însemnătate în viața unui popor nici modul de viețuire a aceluia, precum și mijloacele lui de educațiune, atât fizică (trupească) cât și spirituală (sufletească.) Pentru a putea satisface diarul nostru și în această direcțiune chemării sale, va tinde într'acolo, că în

coloanele sale se deschidă loc scrierilor igienice și pedagogice, cu referință la împrejurările în cari trăiesce poporul nostru sătean.

De sântă datorință i-și va ținea totdeauna și dezvoltarea sințului național românesc, precum și apărarea aceluia de la cealală în cetitorii se, fără a se amesteca însă în afaceri politice, fie acelea interne ori externe.

Va sbiciui însă fără cruțare, va critica conștient, va demasca și combate ori ce abus și anormalitate — îndepțată spre dauna societății — fie aceea civilă ori biserică, căutând totdeauna calea ce duce la descoperirea adevărului și căutând vindecarea ori-carei rane.

Spre acest scop cu placere vom da loc în coloanele diarului nostru ori-carei cetitori de interes comuu, ce nu s'ar abate dela programa noastră.

Și în cazul, când cineva, fie acela cetitoriu sau nu al gazetei noastre, s'ar simți atins în ambițiunea sa, spre lămurirea adevărului, iarăși cu placere vom da loc comba-

Astfel gazeta noastră și va arangea în coloane de după feluritele scrieri, — și având loc anumit totdeauna vor sta de la dispozițiunea Onorațiilor și conlucrătorii ai noștri înțelesul programei noastre.

Credem a putea face mari servicii publici dând în diarul nostru o rubrică pentru „Întrebări și răspunsuri” în care vom publica întrebări și răspunsuri din orice ram al economiei, atât din partea redacției, cât din partea acelor, cari s'ar adresa către noi spre

Iar încât pentru rubrica diverselor și a (sub titlul: „De toate și de pretutindenea”) rogăm pe cetitori se ne comunice lucruri și întâmplări mai însemnate, și în special de cele referitoare la economie, biserică, școală și industrie, pe cari apoi la timpul lor le vom publica cu plăcere.

Pentru scrieri literare, beletristice, foaia noastră va deschide și pune la dispozițiunea conlucrătorii „Foișoara” sa în care după o examinare serioasă a cuprinsului lor, vom publica produse, fie acelea din ori ce ram al literaturii noastre.

Incheind astfel programa foii noastre, împărtășim on. cetitori salutările noastre frățești, asigurându-i despre împlinirea conștientă a acelor expuse în programă, le trimitem următoarea:

Invitație la prenumerațiune:

Edarea ulterioară și respective existența acestei foi depinde numai dela sprijinul moral și material al on. public românesc. Din parte-ne, făcându-se toată jertfa posibilă în mijlocul greutăților cu cari este împreunată o asemenea întreprindere românească, fie-ne permis a spera la binevoitoriul concurs al on. cetitorii, asteptându-le însinuarea la prenumerațiune, pe lângă prețul abonamentului de:

5 fl. la un an, — 2 fl. 50 cr. 1/2 an, — 1 fl. 30 cr. 1/4 an.

Redacțiunea.

Ogoarele înfloritoare ale Daciei-române n'au ramas sterpe prin multele vârsări de sânge, nici cultura și civilizațiunea nimicită prin năvălirea popoarelor barbare.

Pământul nutrit cu sânge, roade îmbelșugate ne aduce; ér sãmênța culturii și a civilizațiunei aruncată de coloniile romane a dat odrasla ei, care creșce ridicându-se cătră nivelul înălțimei sale plecând cu pași repeși spre înaintare.

Căci, poporul românesc, odrasla tânără a trunchiului putredit, conșciu de menițiunea sa, și incurajat de viitoriul său de aur profetit, cu bărbăția și fără frică a stat în fața tuturor acelorora, cari au ridicat arme asupra lui, — și iarăș cu bărbăție și vitejie s'a luptat pentru apărarea scumpului seu neam și dulcea sa limbă și țară.

Acest popor românesc n'a potut fi nimicit de sabia vrăjmașască nici slabit de suferințele îndurate în decursul multor secolii, — căci viitoriul lui profetit este.

Poporul românesc, curajos, a fost totdeauna gata a se aduce pe sine jertfă pentru apărarea patriei sale și a iubitelui său tron.

Poporul românesc n'a potut fi învins și slabit de jugul jăbăgiei, care cu toată forța de a l nimici, n'a ajuns la scop.

neclătita în mijlocul
olari și conșciu de
sa; în urmă a trebuit
ile sclaviei jăbăgești,

I T A.

Amurg.

De departe,
în urmă lui
reganate
brațul zefirului.

Cântec se mai aude
Prin vënduh încetișor,
Și-un fluier de pe coline
Resunând cu jalnic dor.

Ciocârliia sus în aer
Laudă ziua ce-a trecut;
Păstorașul dela turmă
Și plânge mândra cea perdut.

Luceafărul se ivesce
Sus pe bolta albastrină,
Și'n riuțel jos privește
În oglinda lui cea lină.

Din departe un clopot sună
Într'un ton pătrunțitor . . .
Și-atunci cerese Împerate
O rugăime-ți implor.

Fulger.

cari atâta timp l'a ținut în intunec, și se-și elupte libertatea mult dorită și deamă de el, ca — popor.

Sufletul nostru era mângăiat, și suferințele noastre uitate, dar împrejurările desastre de date cu asuprirea popoarelor, ută de lege, și ađi în alte forme tind la împedecarea dezvoltării noastre culturale; ér noi dedați acum la suferințe — mereu răbdăm!

Zadarnică le este însă lupta, căci neamul românesc, tânăra odraslă a tulpinei putredite, are să crească, — se se'ntărească!

Nainte da Române,
Naint' cu Dumneđu!
Tare fie-a Teu braț,
Și iute mësul Teu!

Nainte da sub steagul
Pre care-îscris „Progres,”
C'a ta destinațiune-i:
Să fiî popor ales!

De această conșciență pătruși și însuflețiți de cauza noastră îndreptată spre dezvoltarea culturală a poporului nostru, cu bucurie venim, ca împreună cu cialați frați ai noștri se aducem și noi neînsemnata-ne jertfă pe s-tul iltar al progresului și culturii românești.

După modestele noastre puteri, macar cu puțin de vom putea contribui la zidirea acestui palat măreț de cultură și civilizațiune, dar dorim a conlucra cu cialați frați ai noștri și a ne înșira la luptă cu ei sub acest steag strălucit, căci

Unde-i un vânt rău,
La necaz și la dorere,
Unde-s doi puterea creșce
Și dușmanul nu sporeșce.

(V. Alexandri.)

Părintele Ignat.

— Naratiune de I. Grosiorean. —

Nu departe de romantica țără Transilvania zace un sat cu numele: Butenesci.

În vremurile mai de demult, locuitorii acestui sat erau mai toți Români; plugari simplii, cari erau și bunii lucrători în ale plușării. Așa a fost; iar acum fața acestui sat s'a mai schimbat; sunt mulți străini de legea și de neamul Românului.

În marginea satului, despre care e vorba, era o cișuță în formă de colibă și care aci pe aci, mai era și să se îmburde, pentru că temelia așa era de bătrână, încât numai putea suporta greutatea pusă pe el.

Și în aceea colibă era un om sërman, dar de omenie, care avea pe mâna sa o parte mare din averea satului, — era purcariul satului. Serman și pe lângă aceasta n'a avut nici mai mult, nici mai puțin decât numai șase prunci. Și dintre acestia cel mai mare era Ignat. Adecă el era mâna a două a tatălui său.

Des-de-deminetă, în totă ziua, Ignat avea să scoată porcii la pășune și numai seara târziu se întorcea spre casă, ba, de cele mai multe-ori, era silit sermanul să șadă și noaptea cu porcii afară.

Și tatăs'o sërca că vai de el nu pre avea cu ce să țină atâția mănăcatori, căți erau pe capul lui.

Bietul Ignat, cum într'o di, așa în-

Sinoadele eparchiale.

Pe basa dispozițiunilor din „Statutul organic,” legea fundamentală a eparchiilor noastre, sinoadele eparchiale din archidieceasă, diecesa Aradului și a Caransebeșului în Dumineca Tomii s'a întrunit în sesiunea ordinară a anului curent.

Cu plăcere trebuie să constatăm, că delegații acestor sinoade, reprezentanța întregului nostru cler și popor din întreaga metropolie în ședințele lor din sesiunea anului acesta au arêtat o activitate laudabilă, energie și curaj în fața asupririlor și a curentului critic, ce în timpul din urmă incepu a năvăli asupra stei noastre biserice, a școlilor noastre și a ne împedeca în mersul nostru spre dezvoltarea culturală.

Au cunoscut aceste sinoade și respective delegații acestora, situațiunea bisericeii noastre devenită în timpul din urmă tot mai îngreuiată, parte prin multele discordii ce se desvoaltă în sinul ei, între credincioși, parte prin alte porniri, catot atâția vrăjmași ce-i tulbură internul și tind la împedecarea activității sale și la slăbirea vieții noastre sociale.

Au cunoscut acestea sinoade și pornirile șovinismului maghiar, îndreptat spre totala nimicire a școlilor noastre, școlilor și școlilor, și împedecarea instruițiunei religioase și școlare a tineretului nostru.

Pe lângă acestea, și cunoștea sinoade, că intrunirea în sine se aiba o influință binefăcătoare asupra acestor împrejurări, ce privesc de mult starea morală, spirituală

tr'alta i-se punea numai mălaiu în straiță, de multe-ori era chiar și muced. Mânca însă bietul Ignat ca la zăhar, când îl apuca în cele două mâni, căci se întâmpla de multe-ori, că nu era nici de acela și apoi și când era, era foarte puțin, că nu se putea ajunge; ce vrei, la atâtea guri . . . Dicala aceea: „multe guri, sërăcia omului!”

Nu era destul. Ignat prunc ca pruncii, se scăpa câte odată adormit, iar porcii să furișau în locuri oprite. Dar numai atât i-a trebuit, căci țene-te bine Ignat! Era sërmanul strofocat, scărmanat, ori cum vrei să mai diți, și de proprietariul cu opritura și acasă de tatăl său. Îi mergea de tot reș și pace bună.

Una însă a fost ca toate! Tatăl său l-a mână cu o turmă de porci preste noapte în pădure, dar i-a demandat, că în amurgul sërii se între pela un capăt al pădurii, iar de demineată, când se crapă de ziua, să iasă prin celalalt capăt.

Ignat n'avu încêtrau, ci vrând nevătă, trebui să meargă.

— Ce să mă fac? — dișe Ignat în sine. Până aci am dus'o cum am dus'o, că am mai ținut câte uua, dunc în spate, dar am rêmas într'un loc, n'am putut câptui de nu m'a putut afla nici ziua la ameađi, macar să fie umblat și cu lumina. Ce să mă fac însă acum? Baba Safta mi spuse mai eri, alaltăeri, că prin pădure umblă strigoi. (Va urma.)

materială a acelor, a căror afaceri sunt îndreptățiți a le regula și a le căror interese chemați a le apăra.

Au știut, că dela țenuta lor în fața gravaminelor ridicate asupra noastră, asupra bisericii și școalelor noastre; dela energia și puterea cu care vor sta în fața acestora va depinde chiar și încrederea noastră pusă în ele ca în corporațiunii și foruri pentru apărarea intereselor bisericii noastre și a drept credincioșilor ei.

Au știut că la acestea vor putea ajunge numai așa, deacă vor esecita cu severitate toate drepturile țintitoare la promovarea buneii stări, atât culturală cât și materială a credincioșilor, și se vor lupta cu animă și cu suflet pentru binele lor obtesc.

Cunoscând sinoadele noastre și respective reprezentanța întregii noastre biserici starea lucrurilor și împrejurările actuali, cari ne îngreuiază și împedecă întru desvoltarea noastră, repeșesc, cu bucuria a trebuit să constatăm, că activitatea acestora a fost îndreptată într'acolo, ca se afle un modus vivendi pentru apărarea bisericii și școlilor noastre confesionale de atacurile sistematice ce se îndrepteză contra lor, contra creșterii noastre religioase și a instrucțiunii noastre naționale.

Felicitați pentru acest zel și energie dovedită în aceasta sesiune pe acest teren — acest scop, pe reprezentanții bisericii noastre și dorim ca activitatea și ostenețele lor să fie încoronate de cele mai splendide succese!

Stupăritul ca ram de economie.

De Ioan Vanc inv. în Siria.

Aruncând o privire fugitivă asupra progresului pe terenul economic, vom vedea că nu de seclii ci numai de câteva decenii — economia și-a luat un avânt progresiv.

Cu timpul înmulțindu-se lipsele omenești, și omenimea, cu ajutorul științei și diligenței produse economia rațională, carea face din mic, mare, din nefolosiver, productiv și bogat, . . . ca astfel capitalul de subsistență, ca prima condițiune de viață, înmulțindu-se, se ușoreze și asigure subsistența comună.

Nu voiă a intra îndetain a descrie istoria desvoltării fiecărui ram de economie, ci mă voiă mărgini la ramul stupăritului, carele până în timpul din urmă a rămas atât de negles.

Stupăritul a fost, este și va fi.

În trecut fiind și populațiunea mai mică și mai puțin înaintată pe calea științei și a progresului și lipsele omenești erau mai puține și așa lipsa zăcharului de ași, parte că nu aveau fabrici pentru preparare, parte că o delaturau era înlocuită de miere. Și cu toate acestea, că albina avea de a implini atâtea lipse, interesarea de apicultură a rămas în stadiul ei primitiv, în carele — cu durere, la poporul nostru e și ași.

Era prea destul product dela stupi a cășciga, tòmna, miere pe seama casei și ceară pentru a face câteva lumini pentru a le duce jertfă lui Dumnezeu.

Ce e mai mult însă, că acest product îl avea omul numai după măcelarea fagurilor și omorirea albinelor într'un mod foarte brutal.

După ce se inventă zacharul, și mai puțin pond se pune pe stupărit. Timpul s'a strămutat, decî trebuia cu împrejurările actuale-materiale, economice să ne strămutăm și noi, astfel abia a ajuns omenimea la convingerea că și stupăritul în mod rațional poate forma un izvor de cășcig.

Până aci proprietarii aruncau gunoiul în riuri, în rituri, în gropi, fără ca să îi tragă folosul — ași înse se cumpără cu bani scumpi, ba se fac fabrici pentru prepararea gunoiului. Aceasta o pretinde progresul economiei.

Cumcă stupăritul a rămas înderēt, cauza a fost și este naipularea stupilor, pentru că tötă activitatea albinei s'a lăsat numai instintului ei, fără a-i da impuls spre o ma mare activitate. Această stare însă, mulțămită timpului și apostolului Dzirzon s'a strămutat și pe terenul stupăritului carele într'adevăr pöte forma un ram de cășcig, acest ram de economie este unicul din töte punctele de vedere cel mai recomandabil și în fine mai rentabil pentru clasa preoțască și învățătorească, cu atât mai vërtoș că dênșii sunt acia, dela cari poporul agricol trebuie să ia exemplu.

Timpul e scump, deci nu avem timp de perdat, ci cu potei unite să îmbrățișăm și să nismim a introduce stupăritul rațional în poporul nostru, carele este atât de rămas înderēt în apicultură.

Stupăritul rațional însembează cât și economia rațională, carea face minuii în produse, adecă a lucra mai puțin și cu minte, și a avea product mult mai satisfăcătoriu decăt până aci.

Stupăritul mai în fine consta din următoarele: adecă a lua în zăria în minte să aibă stupi, și în straița, pleca în pădure, de afla, să chinuă a-l scoate din scorbura și apoi îl băga în straița, sau în măneca șubei. Venind cu el acasă, aședându-l în coșita și lăsa în propria sa putere fără a-i face vre-o înlesnire, pentru a potea produce până la timpul roitului, când proprietarii după atâtea osteneală își perdea și multe țile așeptând roirea. Dar nici atunci nu era sigur cu stupul, pentru-că de multe-ori în așa loc se așeza, încât sau fugea de acolo, sau numai o parte din el potea omul să-l prindă.

Aceasta a fost apoi cauza, că nu s'a dedicat nime stupăritului, cu mai viună interesare, pentru-că a lucrat, ostenit și mult timp a perdat pentru stup, iar productul în față cu sacrificiul a fost neîndestulitor, carea împrejurare a reținut ramul stupăritului în stadiul primitiv.

(Va urma.)

Higiena poporală.

I.

a) Aerul.

Omul faca ce voesce,
Daca odata a crescut,
Se grijim pana ce cresce,
De baiatul nou nascut.

Cel dinteiu nutremēt după care strigă orî-ce ființă din lume după nascere este — aerul. De acest factor principal și indispensabil pentru susțenerea vieții noastre și în special a băiaților sugători, așa cred că nu va fi de prisos a ne ocupa pucin.

Văți îngrozi vędënd cum mama cu încetul în loc de lapte nutritor ar da venin

băiatului său să piară înainte de a deveni la conștiința existenței sale; dar nu vă îngroziți atunci, când nou-născutul inspiră venin care-i înfițiază sângele, necunoscënd influința aerului asupra vieții și necunoscënd că aerul ca nutremēt principal al corpului după calitatea sa poate se-l hrăneasca ori se-l învenineze — ăice un amic al copiilor.

Despre această influință mare a aerului asupra sănătății omului, nu ne putem convinge mai mult, decăt coborându-ne între țeranii noștri săteni, unde cu deosebire în timpul ernei vom afla încuibate töte felurile morburilor, cari — chiar și de medici sunt atribuite recelei. De fapt însă, nu sunt urmările recelei, — căci examinându-se mai deaproape, se vor afla că sunt urmările înfițării plămânilor și a întregului organism cu aerul veninos al caselor lor.

Dorere cuprinde inima omului cugețând la popoarele unde referințele climatice sunt atât de mașcere, încât locuitorii acelor părți sunt necesitați a trăi în case seau colibe necoresponde-toare, unde viața lor trebuie să se stingă înainte de timp, seau când cugetă la popoarele cari nu s'au potut ridica încă nici la cel mai inferior grad de civilizațiune, fie în lipsa mijloacelor, fie din nesciința lor, cum abunaoară negrii americani, — după cum ne mărturisesc călătorii prin notițele lor, — în colibi fără hornuri încăldesc cu lemne verđi, de a căror fum umplându-li-se colibele și așa înfițându-se aerul, nu arare-ori se întemplă, că băiații mai slabi sunt cuprinși de diferite morburî de plămâni, ba sunt chiar victima acestuia, seau în Irlanda unde locuitorii întrebuițiază spre luminarea colibelor lor sterțuri în care ard unșoare de paseri și alte animale, de a căror mires stricându-se aerul, deasemenea și mulți copii sunt prada morții.

Dar se nu aducem date spre întărirea acestui adevăr din America ori Irlanda, că — regret — le aflăm noi aici între noi în satele noastre românești.

Provocarea la rapoartele medicilor încă va fi superflua, căci cine va potea nega, că la noi mortalitatea e mai mare în lunile de iarnă și în special mortalitatea copiilor? Causa o va înțelege ori-cine, când va vedea cum sunt clădite cele mai multe case de ale țeranilor noștri săteni: scunde, cu ferestî foarte mici și întocmite astfel, că nici nu se pot deschide până nu ajunge vre-o nenorocire de o mătă, seau chiar negrigea vre-unui casnic nu le sparge. — Afară de aceasta togmai ca în Irlanda și la noi în satele dela munți, casele sunt fără hornuri și așa o parte a fumului numai cu încetul se poate strecura, parte prin acoperișul țitotiat, iar parte se imprăstie prin odăile locuite. — Mai vine apoi la rënd fumul de tutun, apoi praful odăii. — Apoi ne putem închipui cum va fi aerul acelor odăi și ce viață pot avea locuitorii lor.

Este constatat, până la evidentă că prin respirarea unui astfel de aer corupt o cantitate mare de praf întrând și aședându-se pe plămânii omului sunt causele deselor morburî de plămâni, de stomach, chiar și la oamenii virstnicii, cu atât vor fi aceste mai periculoase asupra băieților nedesvoltați.

Un organism mai poteric și bine desvoltat poate va potea resista acestor influințe stricăcioase, nu va potea însă nici decăt băiețelul nedesvoltat în care nunu-mai familia, ci chiar națiunea poate perde o speranță.

Apelez în acest loc ânteiu la părinții

de bun simț și iubitori de copiii lor, că deacă viața lor nu și-o știu prețui, se se îngrijească ca băieții lor nepricepuți prin curățenia aerului în odaile lor să- scape de victimele cărora în cele mai multe cazuri devin pradă, și a doua-ora la inteligența noastră de pe la sate, adică la preoți și învățători cărora trebuie să le zacă la anima îngrijirea poporenilor lor, și pe aceasta cale să- sfătuească făcându-le cunoscute multele nefericiri ce pot proveni din necurăția aerului.

(Va urma.)

De tóte și de pretutindenea.

† **Necrolog.** În 9 a. l. c. la órele 11 n. a. m. a reposat în Budapesta Domnul ministru de comerț și industrie *Gabriel Baross*. Inmormântarea s'a săvârșit Mercuri în 11 a. lunii curente cu o pompă rară. Tóte jurnalele maghiare fără deosebire de partid aduc elogiuri fostului ministru, arătând meritele ce le are pentru țară prin activitatea sa neobosită, și prin simțul de disciplină, care-l caracteriza. S'a născut la anul 1848. din părinți slovaci; cu tóte acestea a fost un mare „patriot” cum a dovedit-o aceasta la diferite ocașuni.

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Nou vicariu episcopesc.** Sinodul episcopal al Aradului întrunit în săptămâna după Dumineca-Tomii, în ședința sa din 28 Apr. n. cu 42 de voturi față de 3, au ales de vicar-episcopesc la Consistoriul gr. ort. român din Oradea-mare, în locul fostului vicariu, acum retras în pensie I. Beleş, pe binemeritul protosinsel Iosif Goldiș, profesor de l. română și latină în liceul reg. din Arad.

— **Ședință publică.** Ședința publică ținută de către junimea teotologică-pedagogică în sala seminarului gr. ort. din Arad în seara de 24. Apr. în prezența unui public peste asteptare ales și numeros, ni-a convins pe deplin, că sămânța culturii și științei aruncată de zeloșii noștri profesori de teologie și preparandii au aflat pământ roditoriu în tinerimea aceluia institut.

Despre aceasta însă sperăm că ne vor da și mai multă dovadă examenele publice ce sunt deja în prag.

Ne vom ocupa cu societatea tinerilor studenți teologi și preparanți cari sub conducerea și presiunea zelosului director seminarial Augustin Hamsea, în decursul anului 1891/92 scol. conform activității laudabile a acestei societăți au ținut până acuma 16 ședințe ordinare și câteva extraordinare, în cari junimea prin citirea disertațiilor, prin declamări și criticarea celor prezentate societății, apoi prin dezbaterile și rezolvarea agendelor corpo-

rațiunilor acelei societăți, emulau tinerii în activitate.

Această societate mândră de progresul ce l-au făcut în decursul unui an, au dorit ca într-o ședință publică să arăte publicului românesc simburile activității lor. — Li-a și succes în seara de 24. Apr. a o face aceasta spre bucuria și plăcerea alor multor familii românești adunate chiar din cele mai mari depărțări.

Programa variată constătoare din 12 puncte, a cuprins în sine toate direcțiunile în cari și-au dezvoltat tinerimea noastră seminarială ca societate activitatea ei.

Mângăiat ese sufletul nostru, căci ca de alta dată și acum ne-am convins, că acest focal de știință, ridicat pe temelie neexprimate jertfe a întregii noastre eparchii este încredințat conducerii astorfel de bărbați, cari țin mai pre sus de toate progresul și instruirea temeinică a tinerii noastre, în cari ne este ascuns viitorul.

— **Himen.** D-nul Ioan Stana teol. abs. și-a serbat cununia Joi în 23. Aprilie st. v. în bisera din Șepreș cu amabila dsoară Ersilia Sturza fca răposatului paroh și ăsesor cons. M. Sturza.

Adresăm tinerii părechii sincerile noastre felicitări!

— **Incredințat.** Dl. Nicolau Ștefă învătător gr. ort. român în Arad (Pârneava) și-a încredințat de fițoarea societății dsoara Elena Russu învățătoare în Agriș. — Le dorim fericire în viața conjugală!

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Furt.** Mai săptămânile trecute dispărură cassarul Rotschild din Frankfurt, Jäger cu frumusețea sumă de peste 2 milioane mărci lăsând în urma-i o epistolă, că să sinucide. Acuma după informările ce le capătă jurnalul „Times” din Londra, Jäger a fost prins în Alexandria (Egipt) de unde s'a escorta. La el s'a aflat hârtii de valoare însemnată, și 500,000 mărci

Cătră On. cetitorii ai diarului nostru.

Sperând, că On. public românesc va îmbrăcișa cu căldură întreprinderea noastră, ne luăm voiă a distribui între cunoscuții noștri nrul de față, ca cunoscând programa noastră și cuprinsul acestuia, se ne oferească binevoitoriul lor concurs, abonând gazeta noastră, și lășându-o între frații noștri cărturari.

Spre acest scop alăturăm la fiecare Nr. câte o listă de subscriere pentru prenumerații noștri, oferind binevoitorilor colectanți tot al 5-lea exemplar gratuit, — și rogându-i că aceste liste, pentru a ne putea orienta asupra exemplarelor tipărinde, în termen de 6 (șase) zile se binevoească a ni le trimite pe calea postală.

Iar încât, deacă dintre On. cetitorii, cărora ni-am luat voiă a le trimite Nrul de față, din una seau din alta considerare n'ar voi să aboneze foia noastră, îi rogăm se binevoiască, spre orientarea noastră în decurs de 6 (șase) zile a ni-l retrimite secund pe răsia adresei în care l'am trimis: „Retour.”

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...

— **Statuta.** Tr. cuprins de...